

ANALIZY PRAWNE

Iwona Gredka

iwona.gredka@humanitas.edu.pl
Wyższa Szkoła Humanitas w Sosnowcu
ul. Kilińskiego 43
41-200 Sosnowiec

Wymiar urlopu wypoczynkowego bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi

Holiday entitlement of librarians
who are not academic teachers

Summary: The misinterpretation of the regulation in art. 264 sec. 7 of the act of 27th July 2005 – Law on Higher Education resulted in the illegal attribution to librarians who are not academic teachers, of the entitlement to increased holiday leave amounting to 36 days. The proper interpretation of this regulation, in accordance with which the library staff and workers of scientific documentation and information, employed in the following posts: library curators, senior librarians and senior documentalists are entitled to 26 days of holiday leave, encountered criticism from the community librarians. The librarians raised the allegation that they are deprived of the increased holiday entitlement to which they are rightly entitled in the light of the valid legislation. Yet, it should be emphasized that since the date when the act of 27th July 2005 – Law on Higher Education came into force, i.e. 1st September 2005 the librarians who are not academic teachers, are not entitled to the holiday leave of 36 days, because they were deprived of this entitlement by the legislator. This article presents the analysis of three legal acts 1. The Act of 12th September 1990 on Higher Education, 2. The Act of 27th July 2005 – Law on Higher Education, and 3. The Act of 18th March 2011 amending the Act – Law on Higher Education, the Act on scientific degrees and scientific titles and on degrees and titles in the field of art and amending some other Acts. Also attention has been drawn to the resolution of the Supreme Court – Chamber of Labour, Social Insurance and Public Affairs of 18/01/2013, II PZP 7/12, in which the

Supreme Court unambiguously states that since 1 September 2005 librarians have not been entitled to a holiday of 36 days. Therefore, it clearly follows from the regulations analysed that the librarians who were not academic teachers had been entitled to 36 days of holiday leave exclusively to the end of the validity of the Act of 12th September 1990 on Higher Education. However, the Act of 27th July 2005 – Law on Higher Education did not provide such an entitlement any longer, in the period before it was amended, and neither was this entitlement restored in the amended Law on Higher Education of 2011. Thus, to sum up the considerations, it must be stated that since 1st September 2005 the librarians who are not academic teachers are not entitled to the holiday leave of 36 days but their holiday entitlement amounts to 26 days.

Keywords: Law on higher education, holiday entitlement, librarian

Streszczenie: Błędna interpretacja przepisu art. 264 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym spowodowała bezprawne przypisywanie bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze 36 dni. Prawidłowa wykładnia tego przepisu, zgodnie z którą mianowanym pracownikom bibliotecznym oraz pracownikom dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionym na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty przysługuje urlop wypoczynkowy wynoszący 26 dni, spotkała się natomiast z krytyką w środowisku bibliotekarzy. Bibliotekarze postawili zarzut, że pozbawia się ich uprawnienia do urlopu w zwiększonym wymiarze, który słusznie im się należy w świetle przepisów obowiązującego prawa. Tymczasem należy podkreślić, że od dnia wejścia w życie ustawy z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, tj. od 1 września 2005 r., bibliotekarze niebędący nauczycielami akademickimi nie mają uprawnienia do urlopu w wymiarze 36 dni, albowiem zostali tego uprawnienia pozbawieni przez samego ustawodawcę. W niniejszym artykule przedstawiono analizę trzech aktów prawnych: 1) ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, 2) ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, a także 3) ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Zwrócono także uwagę na uchwałę Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 18 stycznia 2013 r., II PZP 7/12, w której Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdza, iż bibliotekarze od dnia 1 września 2005 r. nie mają prawa do urlopu

wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych. Z analizowanych przepisów jednoznacznie wynika zatem, że uprawnienie do 36 dni urlopu wypoczynkowego przysługiwało bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi wyłącznie do końca obowiązywania ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym. Uprawnienia takiego nie przywidywała już natomiast ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym w okresie przed jej nowelizacją i uprawnienie to nie zostało również przywrócone w nowelizacji Prawa o szkolnictwie wyższym z 2011 r. Podsumowując poczynione rozważania, należy zatem stwierdzić, że od 1 września 2005 r. bibliotekarze niebędący nauczycielami akademickimi nie mają uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni, lecz ich urlop wypoczynkowy wynosi 26 dni.

Słowa kluczowe: Prawo o szkolnictwie wyższym, urlop wypoczynkowy, bibliotekarz, kustosz biblioteczny, starszy bibliotekarz, starszy dokumentalista

Obowiązująca od dnia 1 października 2011 r. ustawa o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (dalej: u.z.p.s.w.)¹ usunęła wątpliwości interpretacyjne w zakresie wykładni przepisów dotyczących wymiaru urlopu wypoczynkowego bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi. Nieprawidłowa wykładnia obowiązujących wcześniej uregulowań prawnych doprowadziła bowiem do tego, że uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych traktowane było jako uprawnienie wynikające z nawiązania stosunku pracy na podstawie mianowania. W efekcie tego uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni było w praktyce bezpodstawnie przyznawane mianowanym pracownikom bibliotecznym oraz pracownikom dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionym na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty.

Błędna interpretacja przepisów obowiązującego prawa oraz przyznawanie w praktyce bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze 36 dni, w miejsce należnego im urlopu wynoszącego 26 dni, zaistniała pod rządami ustawy z dnia 27 lipca

¹ Ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 84, poz. 455.

2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (dalej: p.s.w.2005)², w brzmieniu sprzed nowelizacji, a precyzyjnie wskazując – przepisu art. 264 ust. 7 tej ustawy.

Przykład zastosowanej w praktyce nieprawidłowej wykładni przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 może stanowić *casus* pracowników zatrudnionych na stanowiskach kustosa bibliotecznego na podstawie mianowania w Bibliotece Uniwersyteckiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wystąpili oni przeciwko Uniwersytetowi im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z powództwem o ustalenie wymiaru urlopu wypoczynkowego. Błędnej wykładni przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 dokonał w tym przypadku Sąd Rejonowy w Poznaniu, który po przeprowadzonym postępowaniu w dniu 17 lipca 2012 r. wydał wyrok rozstrzygający na korzyść powodów. Sąd I instancji nie przeprowadził wykładni językowej przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005, lecz stwierdził jedynie, że redakcja tego artykułu jest nieprzejrzysta i wieloznaczna odnośnie do zawartego w nim sformułowania: „i na tych samych zasadach”. W analizowanej sprawie Sąd Rejonowy w Poznaniu posłużył się natomiast wykładnią celowościową i stwierdził, że w procesie stanowienia prawa o szkolnictwie wyższym dążono do zapewnienia pracownikom bibliotecznym takich samych uprawnień, jakie mieli oni pod rządami ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (dalej: u.s.w.1990)³, w tym prawa do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przysługującym nauczycielom akademickim. Zastosowanie przez Sąd Rejonowy w Poznaniu wykładni celowościowej przed wykładnią literalną doprowadziło jednak ten sąd do błędnych wniosków. Jak się bowiem okazało, na skutek apelacji strony pozwanej, tj. Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, sprawa skierowana została do sądu II instancji – Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu, który to sąd odwoławczy powziął poważne wątpliwości co do prawidłowości wykładni przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 przeprowadzonej przez sąd I instancji. Efektem wątpliwości powziętych przez Sąd Okręgowy w Poznaniu było przedstawienie Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego w przedmiocie interpretacji przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005. Sąd Najwyższy rozpoznał zagadnienie prawne na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 stycznia 2013 r. i wydał stosowną uchwałę⁴, która szczegółowo zostanie przedstawiona w dalszej części niniejszego opracowania.

Przywołany art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 stanowi, że: „Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowiskach: starszego kustosa i starszego dokumentalisty dyplomowanego, kustosa i dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji i informacji naukowej, asysten-

² Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.

³ Ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, Dz. U. Nr 65, poz. 385 ze zm.

⁴ Uchwała Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 18 stycznia 2013 r., II PZP 7/12, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswwglsrguydkmrwg2te> [dostęp: 14.05.2015].

ta bibliotecznego i asystenta dokumentacji i informacji naukowej, kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty na podstawie mianowania pozostaje mianowana na tym stanowisku i na tych samych zasadach". Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawy z dnia 18 marca 2011 r. obowiązywała w okresie od 1 września 2005 r. do 1 października 2011 r., natomiast przepisy działu III tej ustawy, zatytułowanego „Pracownicy uczelni”, weszły w życie z dniem 1 września 2006 r. W przepisie art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 upatrywano podstawy do zachowania przez mianowanych pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze, wynoszącym 36 dni. We wcześniejszym stanie prawnym, tj. na gruncie ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi przysługiwało bowiem takie uprawnienie. Przepis art. 108 ust. 1 u.s.w.1990 stanowił, że nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku, natomiast po nowelizacji wskazywał, że nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych w ciągu roku.

Omawiana ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym stanowiła, że nauczycielami akademickimi są:

- 1) pracownicy naukowo-dydaktyczni zatrudnieni na stanowiskach:
 - a) profesora zwyczajnego,
 - b) profesora nadzwyczajnego,
 - c) adiunkta,
 - d) asystenta,
- 2) pracownicy dydaktyczni zatrudnieni na stanowiskach:
 - a) starszego wykładowcy,
 - b) wykładowcy,
 - c) lektora,
 - d) instruktora,
- 3) pracownicy naukowci zatrudnieni na stanowiskach określonych w punkcie 1, jak wyżej (art. 75 ust. 2 u.s.w.1990).

Natomiast pracownicy uczelni niebędący nauczycielami akademickimi to – w myśl ustawy z 1990 r.:

- 1) pracownicy naukowo-techniczni,
- 2) pracownicy biblioteczni oraz dokumentacji i informacji naukowej,
- 3) pozostali pracownicy uczelni (art. 75 ust. 4 u.s.w.1990).

Nie ma zatem wątpliwości, że na gruncie ustawy o szkolnictwie wyższym z 1990 r. pracownicy biblioteczni oraz pracownicy dokumentacji i informacji naukowej nie byli nauczycielami akademickimi, natomiast uprawnienie do urlopu wy-

poczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych w ciągu roku zastrzeżone zostało dla nauczycieli akademickich.

Należy jednak dodać, że art. 77 ust. 1 u.s.w.1990 przewidywał, że przepisy dotyczące pracowników naukowo-dydaktycznych stosuje się odpowiednio do pracowników wymienionych w art. 75 ust. 4 pkt 2 u.s.w.1990 i mających uprawnienia bibliotekarzy dyplomowanych oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: starszego kustosa i starszego dokumentalisty dyplomowanego, kustosa i dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji i informacji naukowej oraz asystenta bibliotecznego i asystenta dokumentacji i informacji naukowej, jeżeli ustawa lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Natomiast przepisy dotyczące pracowników dydaktycznych stosuje się odpowiednio do pracowników bibliotecznycych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, jeżeli ustawa lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej (art. 77 ust. 2 u.s.w.1990). Uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych dla pracowników bibliotecznycych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, nieposiadających statusu nauczyciela akademickiego, na gruncie ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym wynikało zatem z art. 77 ust. 2 tej ustawy.

Z chwilą wejścia w życie, z dniem 1 września 2006 r. przepisów działu III (z tytułowanego „Pracownicy uczelni”) ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym stan prawny uległ jednak zmianie i art. 77 ust. 2 u.s.w.1990 stracił swoją aktualność. W Prawie o szkolnictwie wyższym ustawodawca dokonując klasyfikacji pracowników szkół wyższych, zrezygnował z kategorii pracowników szkoły wyższej niebędących nauczycielami akademickimi, do których stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące nauczycieli akademickich. W art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 łącznie ujęci zostali dyplomowani i niedyplomowani pracownicy biblioteczni oraz pracownicy dokumentacji i informacji naukowej, którzy w ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym objęci byli dwoma odrębnymi przepisami, tj. art. 77 ust. 1 i art. 77 ust. 2. Natomiast pracownikom, którzy w ustawie z 1990 r. o szkolnictwie wyższym objęci byli przepisem art. 77 ust. 1, w Prawie o szkolnictwie wyższym ustawodawca poświęcił art. 108 i 113, stanowiąc, że nauczycielami akademickimi są:

- 1) pracownicy naukowo-dydaktyczni;
- 2) pracownicy dydaktyczni;
- 3) pracownicy naukowci;
- 4) dyplomowani bibliotekarze oraz dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej (art. 108),

a dyplomowani bibliotekarze oraz dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej są zatrudniani na stanowiskach:

- 1) starszego kustosza dyplomowanego, starszego dokumentalisty dyplomowanego;
- 2) kustosza dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego;
- 3) adiunkta bibliotecznego, adiunkta dokumentacji i informacji naukowej;
- 4) asystenta bibliotecznego, asystenta dokumentacji i informacji naukowej (art. 113).

Pracownicy będący dyplomowanymi bibliotekarzami oraz dyplomowanymi pracownikami dokumentacji i informacji naukowej, z którymi stosunek pracy został nawiązany przed wejściem w życie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, uzyskali status nauczycieli akademickich bez względu na podstawę nawiązania stosunku pracy, zgodnie z przepisami art. 113 i art. 118 p.s.w.2005, mającymi zastosowanie na podstawie art. 264 ust. 1 p.s.w.2005, w myśl którego do stosunków pracy powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się jej przepisy. W omawianej ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym ustawodawca nie zdecydował się natomiast na wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym do mianowanych pracowników bibliotecznym oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, którzy w ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym wymienieni byli w art. 77 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym dotyczące pracowników dydaktycznych. Taki przepis zapewniłby pracownikom bibliotecznym oraz pracownikom dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionym na stanowiskach: kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty status nauczycieli akademickich i korzystanie z uprawnień przysługujących nauczycielom akademickim na podstawie przepisów ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Przedstawionego wyżej uregulowania zdecydowanie jednak brak wśród przepisów przejściowych tej ustawy, co oznacza, że od chwili jej wejścia w życie mianowani pracownicy biblioteczni oraz pracownicy dokumentacji i informacji naukowej zatrudnieni na stanowiskach: kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty nie mają uprawnień tożsamyh z tymi, jakie wynikały z przepisu art. 77 ust. 2 u.s.w.1990, w tym interesującego nas uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze, wynoszącym 36 dni roboczych.

W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym kwestia urlopu wypoczynkowego nauczycieli akademickich została uregulowana w art. 133: „Nauczycielowi akademickiemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze trzydziestu sześciu dni roboczych w ciągu roku. Urlop wypoczynkowy powinien być wykorzystany w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych”. Przyjmuje się, że przepisy art. 133 p.s.w.2005 stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (dalej: k.p.)⁵, dotyczących urlopów

⁵ Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, Dz. U. Nr 24, poz. 141 ze zm.

wypoczynkowych, ale tylko w zakresie unormowanym w art. 133 p.s.w.2005, a to za sprawą art. 136 ust. 1 p.s.w.2005. Przepisy art. 133 p.s.w.2005 mają zastosowanie do nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelniach publicznych, jak również do tych, którzy zatrudnieni są w uczelniach niepublicznych, i to bez względu na okoliczność, czy stosunkiem pracy łączącym nauczyciela akademickiego z uczelnią jest mianowanie, czy też umowa o pracę⁶.

Na zasadach określonych w komentowanym art. 133 p.s.w.2005 nauczycielowi akademickiemu przysługuje zatem prawo do corocznego, nieprzerwanego, płatnego urlopu wypoczynkowego. Jest to prawo osobiste, niezbywalne, którego nie można przenieść na inną osobę. Urlop wypoczynkowy, ze względu na jego cel, powinien być wykorzystany w naturze, a zasada ta dotyczy również urlopów załegłych. Tryb udzielania urlopu wypoczynkowego określa senat uczelni lub organ wskazany w statucie⁷. Wymiar urlopu wypoczynkowego nauczyciela akademickiego wynosi 36 dni roboczych w ciągu roku kalendarzowego, mimo że przepis art. 133 ust. 1 p.s.w.2005 nie posługuje się pojęciem roku kalendarzowego, lecz mówi jedynie o roku⁸. Wyraźne i jednoznaczne odwołanie się do roku kalendarzowego znajdujemy jednak już w art. 133 ust. 2 p.s.w.2005. Zwiększony wymiar urlopu wypoczynkowego przysługuje wszystkim nauczycielom akademickim bez względu na staż pracy (a zatem odmiennie od uregulowania zawartego w art. 154 k.p.), z zastrzeżeniem zawartym w art. 133 ust. 3 p.s.w.2005⁹. Zgodnie z art. 133 ust. 1 zdanie drugie p.s.w.2005, urlop wypoczynkowy powinien być wykorzystany w okresie wolnym od zajęć dydaktycznych. Podkreśla się jednak, że powinność w języku polskim nie jest równoznaczna z obowiązkiem, co oznacza, że przy takim ujęciu terminu wykorzystania urlopu wypoczynkowego można przyjąć, że możliwe są również inne uzgodnione terminy wykorzystania tego urlopu przez nauczyciela akademickiego¹⁰. Nauczyciel akademicki, niezależnie od zajmowanego stanowiska – tj. niezależnie od tego, czy ma obowiązki dydaktyczne, czy też nie – uzyskuje prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego w ostatnim dniu poprzedzającym letnią przerwę w zajęciach dydaktycznych, a prawo do każdego następnego urlopu wypoczynkowego z dniem 1 stycznia roku kalendarzowego następującego po roku uzyskania prawa do pierwszego urlopu wypoczynkowego. Ustawodawca nie określił, kiedy następują przerwy w zajęciach, co oznacza, że należy to ustalić w uczelnianym akcie normatywnym, np. w regulaminie studiów, o którym mowa w art. 160 p.s.w.2005, bądź w zarządzeniu rektora o organizacji roku akademickiego. Prawo

⁶ H. Izdebski, J.M. Zieliński, *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, Warszawa 2013, s. 343.

⁷ P. Nowik, w: M. Pyter (red.), *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 740-741.

⁸ H. Izdebski, J.M. Zieliński, op. cit., s. 343.

⁹ Ibidem, s. 344.

¹⁰ M. Liwo, w: S. Waltoś, A. Rozmus (red.), *Szkolnictwo wyższe w Polsce. Ustrój – prawo – organizacja*, Rzeszów 2008, s. 213-214..

do pierwszego urlopu wypoczynkowego, po podjęciu pracy po raz pierwszy, dotyczy podjęcia pracy w charakterze nauczyciela akademickiego¹¹.

Przepis art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw był jednak wykładany w ten sposób, że zawarte w nim sformułowanie: „i na tych samych zasadach” oznacza zachowanie przez mianowanych pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty wszelkich dotychczasowych uprawnień, w tym także uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych. W takim duchu wypowiedziały się także sądy. Poza przywołanym już wcześniej wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu warto także wspomnieć, że Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia opowiedział się za wykładnią, zgodnie z którą bibliotekarz, który przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym miał uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych i był zatrudniony na podstawie mianowania, zachowuje prawo do urlopu w zwiększonym wymiarze. W wyniku wniesionej apelacji powoływany wyrok został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2011 r.¹² Analogiczne stanowisko zaprezentowane zostało także przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia w wyroku z dnia 1 sierpnia 2012 r. Powoływane orzeczenie nie zostało zakwestionowane przez sąd II instancji. Przeciwnie, Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 25 października 2012 r. apelację oddalił i przychylił się do rozstrzygnięcia sądu I instancji¹³.

Analizowany przepis art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 wywołał rozbieżności interpretacyjne w praktyce i był odmiennie wykładany przez uczelnie wyższe. O ile, dla przykładu, powoływany już wcześniej Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu opowiedział się za wykładnią, zgodnie z którą bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze 26, a nie 36 dni roboczych, o tyle już np. Uniwersytet Jagielloński zmienił swoje stanowisko i przyjął, że pracownikom takim należny jest urlop w zwiększonym wymiarze 36 dni. Mianowicie w zarządzeniu nr 5 z dnia 27 stycznia 2012 r., wydanym w sprawie wymiaru i zasad udzielania urlopu wypoczynkowego pracownikom zatrudnionym na podstawie mianowania na stanowiskach: kustosa bibliotecznego,

¹¹ H. Izdebski, J.M. Zieliński, op. cit., s. 345.

¹² Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 2 marca 2011 r., sygn. akt VIII P 937/10, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt XXI Pa 216/11.

¹³ Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt IV P 482/12, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt VII Pa 262/12.

starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego zarządził, że:

- „§ 1 Wymiar urlopu wypoczynkowego za lata 2008-2011 pracowników zatrudnionych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27.07.2005 r.
 - Prawo o szkolnictwie wyższym na podstawie mianowania i na tych samych zasadach na stanowisku kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, zwiększa się o 10 dni za każdy rok kalendarzowy, z zachowaniem zasady proporcjonalności do wymiaru etatu i okresu zatrudnienia.
- § 2 Pracownikom, o których mowa w § 1, pozostającym nadal w zatrudnieniu na podstawie mianowania na tych samych zasadach na stanowiskach, o których mowa w § 1, przysługuje w 2012 roku prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych.
- § 3 Ze względu na rozmiar zaległości urlopowych pracowników, spowodowane dotychczasową wykładnią przepisów w odniesieniu do pracowników, o których mowa w § 1, ich likwidacja powinna nastąpić do końca 2013 roku, w sposób niezakłócający bieżącej pracy poszczególnych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu.
- § 4 Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania¹⁴.

Z treści zacytowanego zarządzenia wynika zatem jednoznacznie, że w przypadku Uniwersytetu Jagiellońskiego nastąpiła zmiana sposobu interpretacji przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 z poprawnej wykładni (wywody na temat poprawności wykładni przyznającej ww. bibliotekarzom 26 dni urlopu wypoczynkowego przedstawione zostaną poniżej), którą Uniwersytet Jagielloński stosował w okresie od 1 września 2006 r. do końca 2007 r., na błędną wykładnię, stosowaną w latach 2008-2011 na podstawie zacytowanego wyżej zarządzenia Rektora. Warto podkreślić, że zarządzenie to inspirowane było zaleceniami Zastępcy Okręgowego Inspektora Pracy w Krakowie oraz wyrokami sądów powszechnych, tj. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 2 marca 2011 r. oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2011 r. W treści przytaczanego zarządzenia nr 5 z dnia 27 stycznia 2012 r. Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego wskazuje bowiem, że: „Zgodnie z zaleceniami Zastępcy Okręgowego Inspektora Pracy w Krakowie zawartymi w piśmie z dnia 3.11.2011 r. Nr rej. KrP-473-1/2011, popartymi wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 2.03.2011 r. sygn. akt VIII P 937/10, utrzymanym w mocy

¹⁴ Zarządzenie nr 5 Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego z 27 stycznia 2012 r., DO-0130/5/2012, www.dso.uj.edu.pl/documents/54627/d030f57c-b50a-4e89-ae62-b11354b9ea72 [dostęp: 14.05.2015].

wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30.06.2011 r. sygn. akt XXI Pa 216/11, orzekającymi że pracownicy biblioteczni zatrudnieni na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) na stanowiskach wymienionych w art. 264 ust. 7 tej ustawy, zachowali prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni w roku¹⁵.

W przypadku Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie występowały dodatkowe wątpliwości dotyczące aktów mianowania na stanowiska kustosa bibliotecznego i starszego bibliotekarza, w związku z czym Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” UWM w Olsztynie oraz Zarząd Uczelniany Związku Nauczycielstwa Polskiego w UWM w Olsztynie zwróciły się do Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego z wnioskiem o dostosowanie statusu pracowniczego kustosy bibliotecznego i starszych bibliotekarzy do aktualnego stanu prawnego. W przedmiotowym piśmie do Rektora, datowanym na dzień 9 września 2011 r., stwierdzono, że: „W świetle [...] przepisu art. 264 ust. 7 P.s.w., mianowani przed dniem 1 września 2006 r. kustosze biblioteczni i starsi bibliotekarze pozostają mianowani «na tym stanowisku i na tych samych zasadach», a więc zachowują także zasadę dłuższego urlopu. Potwierdzeniem prawidłowości tej wykładni przepisów jest prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2011 r. (sygn. akt XXI Pa 216/11) utrzymujący w mocy zaskarżony przez Politechnikę Warszawską wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia z dnia 2 marca 2011 r. (sygn. akt VIII P 937/10), w którym sąd orzekł, że powód – zatrudniony od 1988 r. na stanowisku kustosa w bibliotece uczelnianej, uzyskał z dniem wejścia w życie ustawy o szkolnictwie wyższym z 1990 r. status pracownika mianowanego oraz prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni w ciągu roku i uprawnienia te zachował również po wejściu w życie P.s.w.¹⁶ Także w tym przypadku posłużono się zatem orzecznictwem sądów powszechnych dla uzasadnienia stanowiska przyznającego bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi prawa do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze 36 dni roboczych.

Dowód istnienia w praktyce poważnych rozbieżności w wykładni przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 stanowi także dokument zatytułowany „Propozycje Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczące nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym”. W dokumencie tym zaproponowano 18 propozycji zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, a wśród nich, pod numerem 18, zawarto postulat

¹⁵ Ibidem.

¹⁶ Pismo datowane na dzień 9 września 2011 r., skierowane przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” UWM w Olsztynie oraz przez Zarząd Uczelniany Związku Nauczycielstwa Polskiego w UWM w Olsztynie do Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, www.uwm.edu.pl/solidarnosc/inne/Zal-1_Bibliotekarze_UWM_09-09-2011.pdf [dostęp: 14.05.2015].

znowelizowania art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 i nadanie mu następującego brzmienia: „Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowiskach: starszego kustosza i starszego dokumentalisty dyplomowanego, kustosza i dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji i informacji naukowej, asystenta bibliotecznego i asystenta dokumentacji i informacji naukowej, kustosza bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty na podstawie mianowania pozostaje mianowana na tym stanowisku i na tych samych zasadach, **łącznie z zachowaniem prawa do 36-dniowego urlopu wypoczynkowego**”. W uzasadnieniu zgłoszonej do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego propozycji w tym zakresie wskazano, że wprowadzenie takiego zapisu do treści art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 przywróciłoby uprawnienie w przedmiocie wymiaru urlopu wypoczynkowego, jakie ta grupa zawodowa posiadała przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym¹⁷.

Za korzystniejszą, gdyż przyznającą uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze, interpretacją art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 opowiedziało się oczywiście środowisko bibliotekarzy¹⁸. Sprawą wymiaru urlopu wypoczynkowego bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi zajął się Rzecznik Praw Obywatelskich, który wystąpieniem z dnia 26 września 2011 r. zwrócił się do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o zajęcie stanowiska¹⁹. Rzecznik Praw Obywatelskich opowiedział się za taką wykładnią przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005, zgodnie z którą wszystkim pracownikom wymienionym w art. 264 ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych. Nadto, w powołanym piśmie z dnia 26 września 2011 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zaapelował do ministra, aby ten – w sytuacji gdyby minister podzielił pogląd rzecznika co do wykładni przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 – przedstawił rektorom szkół wyższych swoje stanowisko w tym zakresie.

W ww. wystąpieniu do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego wskazano, że do Rzecznika Praw Obywatelskich wpływają skargi bibliotekarzy zatrudnionych w szkołach wyższych w sprawie długości udzielanego im urlopu wypoczynkowego. Dotyczy to pracowników zatrudnionych na stanowiskach kustoszy i bibliotekarzy na podstawie mianowania przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Rzecznik Praw Obywatelskich podnosił, że przepis

¹⁷ Propozycje Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczące nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, www.rszwin.znp.edu.pl/Biuletyn/poszw.doc [dostęp: 14.05.2015].

¹⁸ Zob. E. Golec-Nycz, *Problemy związane z urlopami bibliotekarzy*, „Biuletyn EBIB” 2013, nr 4(140), s. 1-6 i literatura tam powołana.

¹⁹ Wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 26 września 2011 r. skierowane do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, pismo znak: RPO-647605-I/11/KJ, www.uwm.edu.pl/solidarnosc/inne/Zal-3_Bibliotekarze_List_RPO_do_MNiSzW.pdf [dostęp: 14.05.2015].

art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 jest różnie interpretowany przez uczelnie, także funkcjonujące w tym samym mieście. W niektórych uczelniach pracowników tych traktuje się jak nauczycieli akademickich, w innych – wskazując na art. 108 p.s.w.2005 – jako pracowników niebędących nauczycielami akademickimi. Tymczasem różny status pracowniczy wpływa na wymiar urlopu wypoczynkowego. Rzecznik Praw Obywatelskich odwołał się do pisma Departamentu Nadzoru i Organizacji Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 czerwca 2011 r. znak MNiSW-DNS-WRK-619-16832-1/ZM/11, w którym wyrażono pogląd, że przepis art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 nie dotyczy uprawnień, lecz podstawy i rodzaju nawiązania stosunku pracy. Pogląd taki został wyrażony także w piśmie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 kwietnia 2007 r., znak DSW-ES-4000-18/2007. Odwołując się do ww. pism, Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdził, że stanowisko prezentowane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego musi budzić wątpliwości w świetle jednolitego orzecznictwa sądowego dotyczącego wykładni przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005.

W uzasadnieniu swojego stanowiska Rzecznik Praw Obywatelskich powołał się na wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 10 lipca 2008 r. (sygn. akt VII Pa 134/08), w którym sąd wskazał, że: „przepis art. 264 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym stanowi, iż osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy, na stanowisku starszego bibliotekarza na podstawie mianowania, pozostaje mianowana na tym samym stanowisku i na tych samych zasadach. Powódka zatem traktowana była jak pracownik dydaktyczny, a więc i nauczyciel akademicki”. Rozstrzygnięcie wydane przez Sąd Okręgowy w Łodzi podtrzymał rozpatrujący skargę kasacyjną Sąd Najwyższy w wyroku wydanym w dniu 25 czerwca 2009 r.²⁰ Oddalając skargę kasacyjną uczelni, Sąd Najwyższy stwierdził m.in., że: „należy wyraźnie podkreślić, że ustawa prawo o szkolnictwie wyższym jest pragmatyką pracowniczą. Jej przepisy mają charakter szczególny. Przepisy kodeksu pracy mogą więc być stosowane tylko w sprawach nieuregulowanych w ustawie”. Dalej Rzecznik Praw Obywatelskich argumentował, iż analogiczne stanowisko zajęły sądy w sprawie o ustalenie wymiaru urlopu kustosa zatrudnionego w jednej z warszawskich uczelni wyższych. Zarówno Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w wyroku z dnia 2 marca 2011 r. (sygn. akt VIII P 937/10), jak i rozpatrujący apelację w tej sprawie Sąd Okręgowy w Warszawie, XXI Wydział Pracy w wyroku z dnia 30 czerwca 2011 r. (sygn. akt Pa 216/11) orzekły, że pracownicy biblioteczni zatrudnieni na podstawie mianowania przed wejściem w życie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym zachowali prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze analogicznym do wymiaru urlopu nauczycieli akademickich, czyli w wymiarze 36 dni roboczych.

²⁰ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r., sygn. akt I PK 228/08, www.sn.pl/Sites/orzecznictwo/Orzeczenia2/1%20PK%20228-08-1.pdf [dostęp: 14.05.2015].

Mając na uwadze zaprezentowane wyżej wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, należy zatem stwierdzić, że również stanowisko rzecznika w przedmiocie wymiaru urlopu wypoczynkowego bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi zdeterminowane zostało przez orzecznictwo sądów powszechnych.

Poglądy zaprezentowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich miały swoje dalsze konsekwencje, albowiem zaczęto się na nie powoływać i stanowiły one dodatkowy argument w sporze o wykładnię przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005. Dla przykładu można tutaj wskazać wystąpienie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Wrocławskiego, datowane na dzień 8 grudnia 2011 r., skierowane do Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego. W dokumencie tym Przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność” UW wnosi o przywrócenie pracownikom uczelni zatrudnionym na stanowiskach starszego bibliotekarza i kustosa prawa do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni i uzasadnia to tym, że w spornej kwestii wypowiedział się Rzecznik Praw Obywatelskich, który na podstawie własnej analizy przepisów oraz poddanemu badaniu orzecznictwa sądów stoi na stanowisku, że kustosze i bibliotekarze zatrudnieni na podstawie mianowania przed wejściem w życie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym zachowują prawo do dłuższego, 6-tygodniowego urlopu²¹.

Stanowiska zaprezentowanego przez sądy powszechne nie podzielił jednak Sąd Najwyższy, który zajął się interpretacją zawartego w art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 sformułowania „i na tych samych zasadach” w wyniku przedstawionego mu do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego budzącego poważne wątpliwości. Jak zasygnalizowano już we wcześniejszej części artykułu, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu postanowieniem z dnia 26 października 2012 r. (sygn. akt VI Pa 338/12), wydanym w sprawie z powództw wytoczonych przeciwko Uniwersytetowi im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o ustalenie wymiaru urlopu wypoczynkowego, przedstawił Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia następujące zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości: „Czy zawarte w art. 264 ust. 7 ustawy z 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym sformułowanie: «i na tych samych zasadach» odnosi się do okresu mianowania, czy też do wszystkich warunków pracy i płacy, do których wskazani w tym przepisie pracownicy nabyli prawo pod rządami ustawy z 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym?”. Po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 stycznia 2013 r. zacytowanego wyżej zagadnienia prawnego Sąd Najwyższy podjął uchwałę o treści: „Pracownicy, o których mowa w art. 264 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r.

²¹ Wystąpienie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 8 grudnia 2011 r. do Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, pismo znak: KZ NSZZ”S”.I.109.2011, www.solidarnosc.uni.wroc.pl/news/bibli2.pdf [dostęp: 14.05.2015].

– Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 572 ze zm.), niebędący nauczycielami akademickimi, nie mają prawa do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przysługującym tym nauczycielom”²².

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Najwyższy podkreślił, że zwrot „i na tych samych zasadach”, zawarty w art. 264 ust. 7 p.s.w.2005, uwzględniając gramatyczną składnię zdania, odnosi się do mianowania jako podstawy nawiązania stosunku pracy i uprawnień wynikających z tej podstawy nawiązania stosunku pracy. Sąd Najwyższy argumentował, że uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych, o które chodzi w sprawie, nie było w ustawie dawnej i nie jest w ustawie nowej uprawnieniem wynikającym z nawiązania stosunku pracy na podstawie mianowania. To uprawnienie oraz inne szczególne uprawnienia pracownicze były i są związane z posiadaniem statusu nauczyciela akademickiego, a nie z mianowaniem jako podstawą nawiązania stosunku pracy. Nadto Sąd Najwyższy zwrócił również uwagę, że nie ma też żadnych podstaw do uznania, że prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni przysługujące pracownikom bibliotecznym na podstawie ustawy dawnej (u.s.w.1990) zachowali oni również pod rządami ustawy nowej (p.s.w.2005) jako prawo nabyte. Nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego nie ma bowiem charakteru jednorazowego, lecz polega na konkretyzacji ogólnego uprawnienia urlopowego, która następuje wraz ze spełnieniem określonych przesłanek. Nabycie prawa do urlopu następuje zatem odrębnie dla poszczególnych lat kalendarzowych, wobec czego nie ma przesłanek do stwierdzenia, że prawo do urlopu wypoczynkowego w określonym wymiarze w danym roku kalendarzowym stanowi prawo nabyte również w kolejnych latach²³. Na szczególne podkreślenie zasługuje także fakt, że zwrócono uwagę na wadliwość pytania sformułowanego przez Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu. Wskazano, że Sąd Okręgowy zapytał się o wykładnię wyrwanego z kontekstu fragmentu przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 i nie uwzględnił, że przepis ten zawiera materialnoprawną normę prawa międzyczasowego, a nie normę kolizyjną tego prawa, która rozgranicza w czasie działanie dawnego i nowego prawa. Tymczasem normy prawa międzyczasowego mogą nakazywać rozwiązanie konfliktu międzyczasowego przez zastosowanie przepisów niebędących w znaczeniu ścisłym ani przepisami ustawy dawnej, ani przepisami ustawy nowej (normy materialne prawa międzyczasowego)²⁴.

²² Uchwała Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 18 stycznia 2013 r., op. cit.

²³ Uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., II PZP 7/12, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswwglrsguydkmrwgm2te> [dostęp: 14.05.2015].

²⁴ J. Skoczyński, *Prawo o szkolnictwie wyższym – Przepisy międzyczasowe – Mianowany kustosz biblioteczny – Wymiar urlopu wypoczynkowego (Notatka do sprawy II PZP 7/12)*, „Biuletyn Sądu Najwyższego” 2013, nr 1, s. 66.

Według utrwalonych w orzecznictwie zasad interpretacji przepisów prawa, podstawowe znaczenie ma wykładnia językowa, a dopiero wtedy, gdy ta zawodzi, prowadząc do wyników niedających się pogodzić z racjonalnym działaniem ustawodawcy i celem, jaki dana norma ma realizować, sięga się do dyrektyw wykładni systemowej i funkcjonalnej²⁵. Zastosowanie samej już zatem wykładni literalnej obowiązujących przepisów p.s.w.2005, a w szczególności przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005, stanowi wystarczające uzasadnienie dla twierdzenia, że na gruncie tej ustawy bibliotekarze niebędący nauczycielami akademickimi nie posiadali nigdy uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w zwiększonej wysokości, wynoszącej 36 dni roboczych. Jednakże na potrzeby niniejszego artykułu uzasadnione wydaje się pójście jeszcze dalej i poszerzenie wywodów o refleksje w przedmiocie wykładni systemowej oraz wykładni funkcjonalnej (celowościowej).

Analizując w pierwszej kolejności dawną ustawę z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, stwierdzić należy – co omówione zostało szczegółowo już wcześniej – że uprawnienie bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni wynikało z art. 77 ust. 2 tej ustawy. Artykuł 77 ust. 2 u.s.w.1990 stanowił mianowicie, że: „Przepisy dotyczące pracowników dydaktycznych stosuje się odpowiednio do pracowników bibliotecznych oraz dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, jeżeli ustawa lub przepisy szczególne nie stanowią inaczej”. Analizowany przepis umieszczony był w dziale IV ustawy u.s.w.1990, zatytułowanym „Pracownicy uczelni”, w rozdziale 1 pt. „Przepisy ogólne”. Rozdział ten poświęcony został zarówno nauczycielom akademickim, jak i pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi, a umieszczenie przez ustawodawcę art. 77 u.s.w.1990 bezpośrednio po art. 75 i 76 u.s.w.1990 odnoszących się do nauczycieli akademickich i – co więcej – poświęcenie art. 75 u.s.w.1990 zarówno nauczycielom akademickim (ust. 2), jak i pracownikom uczelni niebędącym nauczycielami akademickimi (ust. 4), należy odczytywać jako przyznanie bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi, w interesującym nas obszarze urlopu wypoczynkowego, takich samych uprawnień, jakie posiadali nauczyciele akademicy. Odwołując się natomiast do wykładni funkcjonalnej, obejmującej reguły nakazujące uwzględnić przy ustalaniu znaczenia norm ich kontekst społeczny, ekonomiczny, aksjologiczny, w tym wolę twórców ustawy²⁶, wskazać należy, niewątpliwe uprawnienie osób zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty do urlopu w zwiększonym wymiarze, wynikające z woli zapewnienia tym osobom takich samych uprawnień m.in. w sferze urlopu wypo-

²⁵ Postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 4 listopada 1998 r., II CKN 873/97, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswwglrtgyzdani> [dostęp: 14.05.2015].

²⁶ Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 3 kwietnia 2001 r., I CKN 1405/98, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswwglrrge2temrzh2dg> [dostęp: 14.05.2015].

czynkowego, jakie posiadali pracownicy dydaktyczni należący do grupy nauczycieli akademickich. Co istotne, prawo do dłuższego urlopu wypoczynkowego na gruncie omawianej ustawy z 1990 r. o szkolnictwie wyższym ustawodawca uzasadniał nie tyle wykonywaniem obowiązków nauczyciela akademickiego, ile raczej podstawą prawną zatrudnienia. Osoby zatrudnione na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty nie świadczyły bowiem na rzecz uczelni pracy polegającej na prowadzeniu zajęć dydaktycznych. Przyznanie takim pracownikom uprawnienia do urlopu wypoczynkowego w zwiększonej wysokości przysługującej nauczycielom akademickim nie mogło być zatem uzasadnione ani pracą dydaktyczną, ani też prowadzeniem badań naukowych, jako że – co oczywiste – bibliotekarze niebędący nauczycielami akademickimi obowiązków takich nie mieli i działalności tego rodzaju na rzecz uczelni nie wykonywali. Istotne jest jednak, że przepis przejściowy art. 192 ust. 3 u.s.w.1990 stanowił, że wszystkie osoby, o których mowa w art. 77 ust. 1 i 77 ust. 2 u.s.w.1990, z dniem wejścia w życie tej ustawy stają się pracownikami mianowanymi na czas nieokreślony. A nadto, zgodnie z art. 91 u.s.w.1990, osoby zatrudniane już po wejściu w życie analizowanej ustawy na stanowiskach określonych w art. 77 u.s.w.1990 powinny być mianowane na czas nieokreślony. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z 1990 r. o szkolnictwie wyższym, stali się zatem pracownikami mianowanymi.

Powracając jeszcze do wykładni językowej analizowanych przepisów, warto dodać, że w przypadku uregulowań dotyczących urlopu wypoczynkowego (art. 108 ust. 1 u.s.w.1990) stosowano je wprost do pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, jako nadające się do takiego zastosowania. W art. 77 ust. 2 u.s.w.1990 ustawodawca postanowił natomiast o odpowiednim stosowaniu przepisów dotyczących pracowników dydaktycznych do ww. pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej. Warto przypomnieć, że przedmiocie „odpowiedniego” stosowania przepisów przyjmuje się podział na trzy grupy przypadków, jeśli idzie o rezultat tego zabiegu:

- odnośny przepis ma być i jest stosowany bez żadnych zmian,
- odnośny przepis ma być i jest stosowany z pewnymi tylko zmianami,
- przepis nie może być i nie jest stosowany ze względu na jego bezprzedmiotowość bądź też z uwagi na sprzeczność z przepisami ustanowionymi dla tych stosunków, do których miałby on być stosowany odpowiednio²⁷.

²⁷ Zob. A. Błachnio-Parzych, *Przepisy odsyłające systemowo (wybrane zagadnienia)*, „Państwo i Prawo” 2003, nr 1, s. 43-54; J. Nowacki, *Studia z teorii prawa*, Kraków 2003, s. 451-452.

W przypadku urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze 36 dni – jak zostało już podkreślone wyżej – miał miejsce pierwszy z ww. przypadków, tj. przepis art. 108 ust. 1 u.s.w.1990 był stosowany bez żadnych zmian w odniesieniu do pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty.

Dokonując porównania ustawy z 1990 r. o szkolnictwie wyższym z wcześniejszym stanem prawnym, obowiązującym przed jej wejściem w życie, stwierdzić należy, że interesujące nas uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze, przyznane bibliotekarzom niebędącym nauczycielami akademickimi, istniało tylko na gruncie wspomnianej ustawy. Obowiązująca wcześniej ustawa z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (dalej: u.s.w.1982)²⁸ nie przewidywała bowiem takiego prawa dla ww. grupy bibliotekarzy. Zgodnie z art. 130 ust. 3 pkt 3 u.s.w.1982, pracownicy biblioteczni i dokumentacji naukowej zaliczeni zostali do grupy tzw. innych pracowników. Do grupy nauczycieli akademickich, na podstawie tej ustawy, ustawodawca zaliczał jedynie bibliotekarzy dyplomowanych (zatrudnionych na stanowiskach: starszego kustosa dyplomowanego, kustosa dyplomowanego, adiunkta bibliotecznego, asystenta bibliotecznego) oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej (zatrudnionych na stanowiskach: starszego dokumentalisty dyplomowanego, dokumentalisty dyplomowanego, adiunkta dokumentacji naukowej, asystenta dokumentacji naukowej) – art. 131 ust. 3, art. 141, art. 142 u.s.w.1982. Analizowana ustawa poświęcała rozdział 7 tzw. innym pracownikom szkoły, w których grupie ujęci zostali także pracownicy służby bibliotecznej oraz dokumentaliści.

Powracając w prowadzonych rozważaniach do aktualnego stanu prawnego, tj. do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, godzi się zauważyć, że na gruncie tej ustawy uprawnieniu bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi do urlopu w wymiarze 36 dni przeczy nie tylko wykładnia literalna przepisu art. 264 ust. 7 p.s.w.2005, ale również, podążając jeszcze dalej, wykładnia systemowa oraz wykładnia celowościowa.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do wykładni systemowej, stwierdzić można, że przepis art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 znajduje się w dziale VI tej ustawy, zatytułowanym „Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe”, natomiast w przepisach przejściowych tej ustawy nie znalazła się żadna odrębna norma materialna prawa międzyczasowego, zgodnie z którą do bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi należałoby stosować odpowiednio przepisy tej ustawy dotyczące pracowników dydaktycznych.

²⁸ Ustawa z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym, Dz. U. Nr 14, poz. 113 ze zm.

Ponadto zauważyć trzeba, że celem, jaki przyświecał ustawodawcy na gruncie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, było powiązanie prawa do dłuższego urlopu wypoczynkowego nie z podstawą prawną zatrudnienia (mianowanie), lecz z wykonywaniem obowiązków nauczyciela akademickiego. Zamieszczając w tej ustawie art. 264 ust. 7, prawodawca nie dążył zatem do zachowania *status quo ante*. Dowodzi temu przebieg prac legislacyjnych nad ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym, a także w szczególności treść dokumentu zatytułowanego „Stanowisko Rządu wobec prezydenckiego projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (druk sejmowy nr 2720)”. Dokument ten został przedłożony Marszałkowi Sejmu RP przez ówczesnego Prezesa Rady Ministrów, z pismem przewodnim z dnia 30 czerwca 2004 r., znak: SSP 140-46(3)/04. We wskazanym wyżej „Stanowisku Rządu wobec prezydenckiego projektu ustawy...”, na s. 7 czytamy, że w prezydenckim projekcie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym: „W sposób jednoznaczny określono status i zakres uprawnień dyplomowanych bibliotekarzy oraz pracowników informacji i dokumentacji naukowej jako nauczycieli akademickich. Wynikające z obecnie obowiązujących przepisów niejednoznaczne uregulowanie statusu tej grupy zawodowej (przyznanie pracownikom niebędącym nauczycielami akademickimi niektórych uprawnień nauczycieli akademickich) wzbudzało szereg wątpliwości prawnych, a także rodziło konflikty w uczelniach. [...] Rząd pozytywnie opiniuje zaproponowane rozwiązania, bowiem przyczynią się one do zrównania statusu i uprawnień wszystkich nauczycieli akademickich, usuną wątpliwości pojawiające się na tle dotychczasowych rozwiązań, a także umożliwią uczelniom dostosowywanie zasad i stanu zatrudnienia do ich zmieniających się zadań dydaktycznych”²⁹.

Reasumując rozważania na temat wymiaru urlopu wypoczynkowego bibliotekarzy niebędących nauczycielami akademickimi pod rządami dawnej (u.s.w.1990) i nowej (p.s.w.2005) ustawy, należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w przytoczanej wyżej uchwale z dnia 18 stycznia 2013 r. O ile bowiem przepis art. 264 ust. 7 p.s.w.2005 wadliwie interpretowany mógł prowadzić do błędnych wniosków, tj. do uznania, że bibliotekarze niebędący nauczycielami akademickimi zachowali prawo do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze 36 dni, o tyle na pewno stanowisko takie nie może się ostać w świetle przepisu art. 23 u.z.p.s.w. Powoływana nowelizacja (u.z.p.s.w.) weszła w życie z dniem 1 października 2011 r. Od tej daty status stosunku pracy pracowników mianowanych, do których zastosowanie miał art. 264 ust. 7 p.s.w.2005, określa art. 23 ust. 1 u.z.p.s.w., który stanowi, że: „Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie mianowania albo umowy o pracę na czas nieokreślony pozostaje zatrudniona w tej samej formie stosunku pracy”.

²⁹ Pismo Prezesa Rady Ministrów do Marszałka Sejmu RP, datowane na dzień 30 czerwca 2004 r., znak: SSP 140-46(3)/04 oraz dokument zatytułowany „Stanowisko Rządu wobec prezydenckiego projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (druk sejmowy nr 2720)”, [http://orka.sejm.gov.pl/Druki4ka.nsf/0/2B8E1728AC7A06E0C1256F12004750E1/\\$file/2720-x.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/Druki4ka.nsf/0/2B8E1728AC7A06E0C1256F12004750E1/$file/2720-x.pdf) [dostęp: 14.05.2015].

W pełni uzasadnione jest zatem przychylenie się do stanowiska Sądu Najwyższego, zgodnie z którym treść zacytowanego przepisu nie pozostawia żadnych wątpliwości, że pracownicy mianowani na czas przed wejściem w życie nowelizacji u.z.p.s.w. pozostają zatrudnieni na tej podstawie na czas nieokreślony i korzystają ze szczególnych uprawnień związanych z tą podstawą nawiązania stosunku pracy, do których jednak nie należy uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni. Nie sposób nie zgodzić się z opinią Sądu Najwyższego, że z zacytowanego przepisu art. 23 ust. 1 u.z.p.s.w. nie można wywieść uprawnienia mianowanych pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej zatrudnionych na stanowiskach: kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przysługującym nauczycielom akademickim³⁰.

Poprzez nowelizację ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, dokonaną ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw, ustawodawca doprecyzował obowiązujące przepisy prawa w omawianym zakresie i usunął wszelkie wątpliwości interpretacyjne. Obecnie, tj. już od dnia 1 października 2011 r., nie ma zatem żadnych wątpliwości, że bibliotekarze niebędący nauczycielami akademickimi pod rządami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym nigdy nie mieli uprawnienia do urlopu wypoczynkowego wynoszącego 36 dni roboczych.

Na marginesie warto natomiast dodać, że stosowanie w praktyce porozumień, na mocy których bibliotekarzom przyznane byłoby uprawnienie do urlopu wypoczynkowego w zwiększonym wymiarze, wynoszącym 36 dni roboczych, uznać należałoby za sprzeczne z dyscypliną finansów publicznych, a zatem niezajdujące uzasadnienia prawnego.

Bibliografia

- Błachnio-Parzych A., *Przepisy odsyłające systemowo (wybrane zagadnienia)*, „Państwo i Prawo” 2003, nr 1.
- Golec-Nycz E., *Problemy związane z urlopami bibliotekarzy*, „Biuletyn EBIB” 2013, nr 4(140).
- Izdebski H., J.M. Zieliński, *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, Warszawa 2013.
- Liwo M., w: S. Waltoś, A. Rozmus (red.), *Szkolnictwo wyższe w Polsce. Ustrój – prawo – organizacja*, Rzeszów 2008.
- Nowacki J., *Studia z teorii prawa*, Kraków 2003.
- Nowik P., w: M. Pyter (red.), *Prawo o szkolnictwie wyższym. Komentarz*, Warszawa 2012.
- Pismo datowane na dzień 9 września 2011 r., skierowane przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” UWM w Olsztynie oraz przez Zarząd Uczelniany Związku Nauczycielstwa Polskiego w UWM w Olsztynie do Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazur-

³⁰ Uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., op. cit.

- skiego w Olsztynie, www.uwm.edu.pl/solidarnosc/inne/Zal-1_Bibliotekarze_UWM_09-09-2011.pdf [dostęp: 14.05.2015].
- Pismo Prezesa Rady Ministrów do Marszałka Sejmu RP, datowane na dzień 30 czerwca 2004 r., znak: SSP 140-46(3)/04, [http://orka.sejm.gov.pl/Druki4ka.nsf/0/2B8E1728AC7A06E0C1256F12004750E1/\\$file/2720-x.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/Druki4ka.nsf/0/2B8E1728AC7A06E0C1256F12004750E1/$file/2720-x.pdf) [dostęp: 14.05.2015].
- Postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 4 listopada 1998 r., II CKN 873/97, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswglrtgyzdani> [dostęp: 14.05.2015].
- Propozycje Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczące nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, www.rszwin.znp.edu.pl/Biuletyn/poszw.doc [dostęp: 14.05.2015].
- Skoczyński J., *Prawo o szkolnictwie wyższym – Przepisy międzyczasowe – Mianowany kustosz biblioteczny – Wymiar urlopu wypoczynkowego (Notatka do sprawy II PZP 7/12)*, „Biuletyn Sądu Najwyższego” 2013, nr 1.
- Stanowisko Rządu wobec prezydenckiego projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (druk sejmowy nr 2720), [http://orka.sejm.gov.pl/Druki4ka.nsf/0/2B8E1728AC7A06E0C1256F12004750E1/\\$file/2720-x.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/Druki4ka.nsf/0/2B8E1728AC7A06E0C1256F12004750E1/$file/2720-x.pdf) [dostęp: 14.05.2015].
- Uchwała Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 18 stycznia 2013 r., II PZP 7/12, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswglrsguydkmrwgm2te> [dostęp: 14.05.2015].
- Ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, Dz. U. Nr 65, poz. 385 ze zm.
- Ustawa z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 84, poz. 455.
- Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, Dz. U. Nr 24, poz. 141 ze zm.
- Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.
- Ustawa z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym, Dz. U. Nr 14, poz. 113 ze zm.
- Uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2013 r., II PZP 7/12, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswglrsguydkmrwgm2te> [dostęp: 14.05.2015]
- Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 3 kwietnia 2001 r., I CKN 1405/98, Legalis, <https://sip.legalis.pl/document-full.seam?documentId=mrswglrrge2temrzhedg> [dostęp: 14.05.2015].
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r., sygn. akt I PK 228/08, www.sn.pl/Sites/orzecznictwo/Orzeczenia2/I%20PK%20228-08-1.pdf [dostęp: 14.05.2015].
- Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 2 marca 2011 r., sygn. akt VIII P 937/10, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt XXI Pa 216/11.
- Wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt IV P 482/12, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt VII Pa 262/12.
- Wystąpienie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 8 grudnia 2011 r. do Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, pismo znak: KZ NSZZ”S”. I.109.2011, www.solidarnosc.uni.wroc.pl/news/bibli2.pdf [dostęp: 14.05.2015].

ANALIZY PRAWNE

Iwona Gredka

Wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 26 września 2011 r. skierowane do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, pismo znak: RPO-647605-I/11/KJ, www.uwm.edu.pl/solidarnosc/inne/Zal-3_Bibliotekarze_List_RPO_do_MNiSzW.pdf [dostęp: 14.05.2015].

Zarządzenie nr 5 Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego z 27 stycznia 2012 r., DO-0130/5/2012, www.dso.uj.edu.pl/documents/54627/d030f57c-b50a-4e89-ae62-b11354b9ea72 [dostęp: 14.05.2015].